

Козельщинські ВІСТІ

Громадсько-політична газета

№47 (10627) П'ятниця, 20 листопада 2020 року

kozvisti.org.ua

Краща районна газета України 2018 року!

• МАНДРУЄМО СВІТОМ

У Бельгії дворічного голуба для перегонів продали за 1,9 млн доларів, що є найбільшою вартістю такого птаха в історії аукціонів, пише «Європейська правда» та BBC Україна. Торги почалися з 200 тисяч доларів, але у підсумку покупець з Китаю погодився заплатити майже у 10 тисяч разів більше, щоб стати власником птаха. Проданий голуб на ім'я Нью Кім є переможцем низки голубиних перегонів. У Китаї голубині перегони є популярною розвагою, а бельгійські розплідники голубів для перегонів вважаються кращими у світі.

У турецькому архіві знайшли унікальні українські документи — оригінали текстів Брест-Литовського мирного договору 1918 року та ратифікаційної грамоти гетьмана Павла Скоропадського. «Усі документи вражають якістю, вишуканим стилем виконання, мистецьким підходом до каліграфії та чітким сургучним відбитком великої державної печатки. Історія України буквально оживає посеред Стамбула. Києву в роки великих потрясінь, на жаль, не вдалося зберегти власні екземпляри», — йдеться у повідомленні МЗС України.

Розробники ще однієї вакцини від коронавірусу оголосили про її ефективність. «Це підтвердили клінічні випробування вакцини за участю 30 тисяч добровольців, заявили її розробники», — передає «Нове время». Половина з добровольців отримала вакцину, а друга половина — плацебо. Результати нового дослідження засновані на даних про 95 добровольців, у яких розвинулися симптоми Covid-19. П'ять з них отримали вакцину, і її ефективність склала 94,5%, заявив провідний розробник вакцини в «Moderna» Тал Закс. Учені до цього часу не знають, як довго нова вакцина дозволить зберігати імунітет до коронавірусу, і як вона буде працювати у випадку з людьми старшого віку.

Між тим, Україна зможе отримати першу партію успішно випробуваної та зареєстрованої вакцини від Covid-19 у 2-му кварталі 2021 року. Вакцину проти коронавірусу Україна отримає у рамках Фонду глобального доступу до вакцин Covid-19 (COVAX). Про це повідомив голова Офісу Всесвітньої організації охорони здоров'я в Україні Ярно Хабіхт. «Транш, що охоплює 20 відсотків населення країни, швидше за все, буде розподілений серед дорослих із високим ризиком, як, наприклад, літні люди та ті, які мають захворювання», — відзначив Хабіхт.

• ХТО ЩЕ НЕ ЗНАЄ

З МИНУЛОГО — У ВІЧНІСТЬ

Саме таку назву має унікальна книга нашого місцевого історика і краєзнавця Григорія Сердюка, яка щойно побачила світ і презентація якої відбулася у Козельщині

Надзвичайно цінна своєю фундаментальністю робота — результат наполегливої праці автора протягом не одного десятиліття. Вона стала своєрідною енциклопедією Козельщинського краю, його історії, хроніки подій на його території, починаючи від найдавніших часів до сьогодення. Це перша спроба систематизувати усі наявні матеріали з краєзнавства, сконцентрувати їх в одному виданні.

Важко підібрати найточніший термін, який би визначив належність нової книги Григорія Сердюка до певної категорії видань. Її можна назвати, як уже було зазначено на початку, енциклопедією, бо книга дає відповіді на запитання як стосовно хронології подій, так і стосовно персоналій краю, а також його розвитку в розрізі сільських рад. Також книга — і довідник, бо тут можна знайти яку завгодно інформацію, що стосується Козельщинського району. А ще її можна — і треба! — використовувати як підручник для учнів і вчителів нашого краю: якщо хочемо знати, берегти й передавати нащадкам його історію.

Та особливо цінна і своєчасна книга тим, що вийшла з друку в останні дні

існування Козельщинського району як самостійної адміністративно-територіальної одиниці, — адже внаслідок реформи нині ми вже відносимося до Кременчуцького району.

Але сподіваємося, що ця енциклопедія Козельщинського краю не стане останньою крапкою в його історії, — нехай буде трикрапкою. А Григорію Дмитровичу побажаємо не зупинятися і видати ще не одне таке творіння.

Адже історія краю продовжується, хоч і в іншій його іпостасі.

Насамкінець зазначимо, що книга Григорія Сердюка «З минулого — у вічність» видана накладом 500 примірників за кошти Благодійної організації Миколи Сушка Smart Foundation і надійде у бібліотеки та освітні заклади Козельщинського краю.

Надія ЛИТВИН

ПРОДАЮТЬСЯ БРОЙЛЕРИ

живою вагою та різані
(з тельбухами).

Ми знаходимося
у с. Кобелячок
Кременчуцького району.
Можлива доставка
до вашого села.
Тел. 097 04 002 46.

• ЗЛОЧИН І КАРА

Суд призначив 7 років тюрми винуватцю ДТП, у якій загинуло дві людини

Козельщинський районний суд призначив 7 років ув'язнення водію вантажівки, який на трасі Полтава — Олександрія поблизу села Солониці врізався у фургон — тоді загинули водій та пасажир фургона

Деталі справи — на сторінці 4 ➔

• АНЕКДОТ У ТЕМУ

— Тату, а чому на вулиці тільки дорослі голуби і жодного маленького?
— Так вони, як наші депутати, — ростять дітей за кордоном, а від їдаться і гадити прилітають сюди.

ВІКНА ДВЕРІ

Вхідні та міжкімнатні
КОНДИЦІОНЕРИ
ЖАЛЮЗІ ТА РОЛЕТИ
НАТЯЖНІ СТЕЛИ

096 099 46 52,050 054 05 95

Олексій

interalux.net

СОЦІАЛЬНІ ЗНИЖКИ!

Розстрочка без %
МОНТАЖ.
Доставка —
БЕЗКОШТОВНА

місто Кременчук,
проспект Свободи, 32-А
(район Палацу культури Краї)

intera_lux

Елеватор Ліц
с.Лутовинівка

ЗАКУПОВУЄ

КУКУРУДЗУ — 7100 грн/т, з ПДВ;
СОНЯШНИК — 15600 грн/т, з ПДВ;
СОЮ — 15800 грн/т, з ПДВ.

Надаємо власний транспорт для вивезення з господарства.

Тел.: 099 48 92 555
https://lits.in.ua/

ФАСАД

салон вікон та дверей

ВІКНА ДВЕРІ ЖАЛЮЗІ РОЛЕТИ

068-922-19-56

068-698-44-67

с.мт. Козельщина,
вул. Остроградського, 46/11,
2-й поверх над ПриватБанком

Сімейний ЛІКАР

• АКТУАЛЬНО

Заборони вихідного дня: аргументи «за» і «проти»

В Україні запровадили карантин вихідного дня. Це означає, що до кінця листопада по суботах і неділях повноцінно працюватиме тільки критична інфраструктура: продуктові магазини, аптеки, транспорт. Ухвалення цього рішення супроводжувалося протестами малого бізнесу та палкою дискусією у владі. Що кажуть прихильники та критики цієї ідеї, у матеріалі Центру громадського моніторингу та контролю

КАРАНТИН ВИХІДНОГО ДНЯ

Діятиме
з 00:00 суботи до 00:00 понеділка
Обмеження триватимуть
до 30 листопада

✓ Дозволяється робота:	✗ Заборонено працювати:
<ul style="list-style-type: none"> продуктових магазинів аптек, ветеринарних аптек громадського транспорту автозаправок, але без зон харчування банків та пошти закладів технічного обслуговування та ремонту 	<ul style="list-style-type: none"> кафе, ресторанам, барам (тільки на вині) торгово-розважальним центрам закладам культури (кінотеатрам, театрам) спортзалам, фітнес-центрам, басейнам салонам краси магазинам промтоварів

Джерело: Кабінет міністрів

На вихідні дозволено працювати тільки продуктовим магазинам, аптекам, ветеринарним аптекам, банкам, пошті, закладам технічного обслуговування та ремонту, а також автозаправкам без зон харчування.

Попередньо карантин триватиме три вихідних поспіль з 14 до 30 листопада. Але у МОЗ не виключають, що обмеження можуть бути продовжені.

Позиція уряду

Ініціатором і головним захисником карантину вихідного дня є Кабінет міністрів. За словами прем'єр-міністра Дениса Шмигала, якщо не посилити карантин хоча б у вихідні, то вже за місяць лікарні будуть переповнені.

У МОЗ кажуть, що більш ефективним рішенням для покращення епідеміологічної ситуації був би повний локдаун, але це складно з фінансової точки зору, тому шукують компроміс.

Аргументи критиків

Навіть усередині Кабміну є критики карантину вихідного дня. Так, від ухвалення постанови утримався міністр культури Олександр Ткаченко. Раніше очільник Мінкульту оприлюднив свою позицію з огляду на можливі наслідки для культури: «Заклади культури очевидно не є епіцентром для розповсюдження вірусу. Контролювати дотримання карантинних обмежень у закладах культури чи не найпростіше. Тому закрити сферу, яка фактично є взірцем для багатьох галузей по виконанню санепідем вимог МОЗ, – рішення, яке прирікає державу на неминучі втрати».

Те, що постанова Кабміну принесе більше шкоди, ніж користі, впевнені у Європейській бізнес асоціації. Особливо відчутно карантин може вдарити по власниках кафе та ресторанів, які заробляють до 40% виручки у вихідні.

Обіцянки підтримати бізнес

У відповідь на критику в уряді заявили, що готові підтримати українських підприємців. Бізнесу, який постраждає від карантину вихідного дня, обіцяють компенсувати частину зарплат робітників у зв'язку з простоем. Будуть продовжуватись виплати на дітей для родин підприємців, надалі реалізовуватимуть програму доступних кредитів «5-7-9», яка дає змогу отримати кредитні канікули для бізнесу.

Також у Кабміні анонсували програму портфельних гарантій, у рамках якої до 80% кредиту покриватиме держава. Разом із Торговельно-промисловою палатою вже напрацьовується механізм визнання карантину вихідного дня форс-мажорною обставиною.

Про ефективність карантину вихідного дня можна буде казати вже за кілька тижнів. Експерти прогнозують, що якщо зниження захворюваності не відбудеться, то в країні можуть оголосити повний локдаун. Тож дуже важливо не забувати правила безпеки, носити маску і дотримуватися соціальної дистанції як у вихідні, так і в будні.

У МОЗ назвали ознаки симптомів легкої форми COVID-19

Міністр охорони здоров'я України Максим Степанов перерахував симптоми легкого перебігу захворювання на коронавірус COVID-19, при якому можна лікуватися у домашніх умовах. Це:

- Невелика гарячка до 38 градусів, але вона «добре контролюється прийомом жарознижуючих препаратів» (тобто якщо спостерігається температура 38 – 38,2, а при прийомі жарознижуючих вона відразу падає).

• з власного досвіду

«Я зрозумів, що втратив нюх, коли тер на кухні хрін»

Ковід подолати набагато простіше, якщо з початком лікування не затягувати. Я зрозумів, що втратив нюх, коли тер на кухні хрін. Це сталося пару тижнів тому. Дружина обливалася сльозами на відстані двох метрів від мене, а мені хоч би що. Вечеря вийшла несмачною, бо й смаків уже не відчував. І далі їжу розрізняв лише за її станом: рідка-тверда, холодна-гаряча. Сумнівів не було: це ковід

Робити аналіз навіть не став, а відразу приступив до лікування. Головне, як підказує досвід інших, а тепер уже і мій власний, — не допустити проникнення вірусу в легені. Той, хто кілька днів витрачає на лабораторне підтвердження діагнозу або черги, щоб пройти комп'ютерну томографію, робить велику помилку. Переконали: більшість таких хворих потрапляють потім до медзакладів у тяжкому стані. Насправді коронавірусу можна позбутися набагато швидше й дешевше за умови вчасного й правильного лікування. Вчасний початок лікування рятує від багатьох ускладнень.

Перші симптоми захворювання я відчув за тиждень до того, як втратив нюх і смак. Почалося з нежитю, закладення носа, невисокої температури, що сприйняв за сезонну застуду. Одразу ж почав приймати протизапальні біологічні добавки, насичені вітамінами й мінералами, в ефективності яких не раз доводилося пересвідчуватися. У таких випадках допомагають спіруліна, котячий кіготь, кора мурашиного дерева, листя чорного горіха. І здавалося, наче поборов хворобу. Закріпити ефект сподівався хроном. А вийшло, що цей природний антисептик виявив своє основне захворювання на той час.

Після перших проявів ознак коронавірусу звернувся за консультацією до лікаря-інфекціоніста Кобеляцької ЦРЛ Віктора Снітка, і він порадив пропити бактеріостатичний засіб «Азі-тромізин», який убиває бактерії дихальних шляхів. Окрім того, за порадою лікаря додав до власного списку лікування цинк, синтетичні вітаміни D і C, а також ківі, де вітаміну C найбільше. Я давно знав, що цинк пригнічує ріст і зупиняє розмноження мікробів, а вітаміну C підтримує імунітет. До речі, завдяки вітаміну С вдавалося за годину збити температуру на цілий градус. Підключив також протизапальний препарат «Кварцетин». Пив багато теплої рідини, щоб виводити інфекцію. Окрім того, не припиняв фізичні заняття на свіжому повітрі — це не дозволяє розвиватися застою в легенях, що, зі свого боку, важливо для насичення крові киснем, окрім того, сприяє обміну речовин в організмі й очищає лімфатичну систему.

Не скажу, що було просто. Ковід — дуже підступна хвороба, що загострює хронічні болячки. У мене, наприклад, дуже болів попереk. Спочатку я списував це на свій остеохондроз. Думав, за багато часу проведив в останні дні за кермом автомобіля, тому біль і посилювався. Але боліло не так, як зазвичай, а наче вагони всю ніч розвантажували. Виявилось, що саме таким чином дає знати про себе згущення крові — це я вичитав в інтернеті, шукаючи методи лікування коронавірусу. Тому додав до власного списку препаратів антикоагулянт «Тромбонет».

Але почалося інше — панічні атаки. За тиждень їх сталося кілька. Причому, як мовиться, на рівному місці. Ні з того ні з сього (хоча, певно, на рівні підсвідомості ми самі собі нагонимо жаху) стає тривожно, від чого піднімається тиск. У таких випадках дуже важливо чути заспокійливі слова від когось із близьких. Мене заспокоювала дружина. Хвилин за п'ятнадцять усе минало. Впевненості додавав постійний моніторинг за насиченням крові киснем. Я купив пульсоксиметр і користувався ним регулярно. На щастя, показники були в нормі. Вважаю, такий апарат має бути хоча б один на якусь групу людей. Коштує він не так дорого, але дозволяє, в разі чого, не пропустити той момент, коли треба викликати швидку допомогу. Це багатьом уже врятувало життя.

Дошкучало надмірне потовиділення. Причому це відбувалося вночі, немов за розкладом. Спочатку о 2-й годині міняв мокру футболку на суху, потім о 4-й і третій раз, коли вже вставав зранку. А ще страждав від безсоння. Усе це — симптоми ковіду. Такий перебіг хвороби тривав тиждень.

Сьогодні я вже відчуваю запахи й смаки, хоча ще лише на близькій відстані. Закінчую лікування антибіотиками, які лікар призначив, прослухавши легені. Це попередило ускладнення. Цікаво, що мій підхід до подолання «корони» практично збігся зі схемою амбулаторного лікування ковіду, яку розробив американський сімейний лікар, уродженець України Володимир Зеленко і яка врятувала сотні людей. Про методику Зеленка

я дізнався лише днями, і був здивований її простотою. У ній головне — не допустити ситуації, при якій хворий почне задихатися. Лікар Зеленко стверджує, що понад 80 відсотків хворих, які померли від ускладнень, зокрема, у США, можна було б урятувати, якби медики з самого початку надавали їм рекомендації вживати препарати з умістом цинку та його провідниками в клітинні організму, вітаміни; тренувати легені, пити багато води.

До речі, схемою Зелена зацікавилися в Білому домі й не виняток, що саме за нею лікувався Дональд Трамп, котрий, як відомо, одужав від ковіду за 7 днів. Я дуже шаную й поважаю наших медиків. Вони сьогодні справді на передовій боротьби за життя людей. У нас хороші інфекціоністи, вони вже набули досвіду, уміють витягнути пацієнтів із того світу. Я був нещодавно шокований, побачивши на фітнесбраслеті однієї медсестри у Кобеляцькій райлікарні цифру 21 000. Саме стільки кроків зробила жінка в інфекційному відділенні, надаючи допомогу хворим під час робочої зміни. На жаль, наша медицина розбалансована, а між лікарями різних ланок відсутня комунікація.

Я не лікар і не можу давати поради у плані лікування COVID-19 чи будь-якого іншого захворювання. Просто поділюся своїм досвідом. Можливо, хтось почерпне з нього щось корисне для себе і це вбереже його від ускладнень. Мені дуже хочеться, щоб ми нарешті почали формувати в себе культуру слідкування за своїм здоров'ям: правильно харчуватися, займатися спортом, позбутися шкідливих звичок, вчасно обстежуватися. І почати це можна прямо зараз, зайнявшись, наприклад, дихальною гімнастикою. В інтернеті її варіантів дуже багато. Достатньо 10-15 хвилин зранку і ввечері. Ну, і позитиву кожному побільше.

Олег РЕШЕТИЛО,
видавець обласного
тижневика «Нова година»

«Якщо реалії суспільства мене не влаштовують, я шукаю шляхи їх виправлення, поліпшення, розвитку...»

Нарешті у Козельщині довгоочікуваний Smart простір запрацював на повну силу. У минулих номерах газети ми публікували детальну інформацію про оновлені приміщення та їх функціональність. Мандруючи з кабінету в кабінет, від однієї конференц зали до іншої, кожен із нас, мабуть, задавався запитанням: а для чого все це було потрібно засновникові благодійної організації Smart Foundation, ініціатору перетворення бібліотеки Миколі Сушці?

Наші люди не звикли до таких шляхетних проявів і вбачають у них усе, що завгодно: від наміру з часом приватизувати приміщення бібліотеки до заміни нинішніх працівників закладу на «своїх». Закрадалися ще й ідеї стосовно передвиборчого піару, але від моменту, коли почалася реалізація smart проєкту в селищі, пройшло уже двоє виборів, але ім'я Миколи Сушка ми не побачили у жодному бюлетені

То для чого ж йому потрібен увесь цей клопіт і такі масштабні фінансові вкладення? З таким запитанням я звернулася безпосередньо до самого Миколи Сушка. І ось що він відповів:

— Спробую сформулювати відповідь, яка була би зрозумілою для кожного. Іноді я ще сам у пошуку відповіді на запитання, навіщо це мені. У якийсь момент життя, коли ти здійснив мрію свого дитинства, та досяг успіху в бізнесі — раптом розумієш, що попри всі твої досягнення відчуття щастя неповне.

Я досить довго не бачив своїх рідних Сушок і Козельщини — моїх дві малі батьківщини. Просто приїздив до батьків у суботу ввечері, а наступного дня від'їжджав до Києва. Столиця — дуже агресивне середовище, і щоб там досягти успіху в бізнесі, потрібно надтяжко працювати у режимі 24/7. Тож Козельщину я проїжджав транзитом і нічого не помічав.

Згодом, коли досяг певного мінімуму й життя більш-менш стабілізувалося, я зміг затримуватися в Сушках і Козельщині на більш тривалий час. І почав помічати давно не ремонтвані будівлі соціальної інфраструктури; дітей, які мають мінімум можливостей для розвитку й самореалізації; школи, стан яких залишав бажати кращого...

Я відчув певний внутрішній дискомфорт: я увесь цей час себе розвивав, а ця територія не має можливостей для такого розвитку в силу різних причин. Ось цей дисбаланс, який я відчував тут, не давав мені повноти щастя. Очевидно, це наслідок мого виховання з дитинства. Не знаю, добре це чи погано, але позбутися цього не можу. Наприклад, я хотів би отримувати задоволення від простих бізнесових речей. Натомість багато життєвих реалій суспільства мене не влаштовують, тому я шукаю шляхи їх виправлення, поліпшення, розвитку. Інакше не можу.

Тому все, що я роблю, — я роблю в першу чергу для себе. Щоб мені було комфортніше. Егоїстично? Можливо. Адже результати приносять задоволення як тим, для кого це робиться, так і мені особисто.

— **Який у Вас бізнес і звідки надходять кошти у Ваш благодійний фонд?**

— Маю сьогодні близько п'ятнадцяти різних проєктів. У деякі я просто інвестую як партнер (сферу ІТ, ресторанный бізнес, переробку відходів зі скла та пластику), частина проєктів — мої власні, головним чином у сфері фінансової аналітики. Фінанси, економіка — моя сфера, навіть натхнення. Завдяки батькам свого часу вивчав економічну кібернетику в Київському національному технічному університеті.

Я навчався у багатьох країнах і дуже різним речам. П'ятнадцять років я вкладав, зростав професійно, тяжко працював, і лише зараз все це почало давати результати. Отримую прибуток від проєктів і роблю відрахування у свій благодійний фонд. Проте мій ресурс не безкінечний. А ідей ще дуже багато, і хочеться, щоб із них спільними зусиллями з такими ж небайдужими людьми виростали гідні проєкти. Як, наприклад, козельщинська бібліотека.

— **Можете озвучити якісь цифри? Суми?**

— Я розумію, що людям цікаво про гроші. Але вони мають вагу не в озвучених сумах, а коли приносять користь і перетворюються на проєкти, приклади й договори для інших.

Я з такого ж самого села. Я так само, як і інші, пив горілку в «Романтиці» та робив багато неправильних речей у шкільному віці. Але я зміг. І я знаю цей шлях. Він дуже складний. Зворотної сторони мого життя ніхто не знає. Скільки було проблем, хвороб, втрат, надтяжких ситуацій. Наприклад, коли з літака відразу ж їдеш під крапельницю. Коли не бачиш сім'ю, а півторарічний син тебе не пізнає, бо бачить татка 30 секунд зранку чи вночі; це боляче.

Але для мене самореалізації у масштабі сім'ї — замало. Я можу не знайти часу для родини у неділю, але знайду його, аби зустрітися з волонтерами, які робили свято відкриття Smart простору. Бо це — діти, які потім можуть стати такими як я. Тобто моє завдання — зробити все, щоб на моє місце стали інші у свій час. І я хочу і можу цей шлях показати. Я його знаю, бо сам його пройшов.

Проєкт у Козельщині «потягнув» дуже багато коштів. Тож зараз і на майбутнє я працюватиму над тим, аби мої земляки мали спроможу до того, щоб самим створювати й підтримувати подібні проєкти. От ми, наприклад, домовляємося з громадою: давайте зробимо краєзнавчий музей. Скільки це коштує? Наприклад, два мільйони гривень. Це великий бюджет, який я наразі самотужки не потягну. І місцева влада — теж. Тому що вона має набагато болючіші проблеми: школи, дитсадки, соціальну сферу... Влада може хіба що виділити якийсь приміщення і певну частину коштів. І тут уже входимо у взаємодію з місцевою владою, з громадою. Бо іншу частину коштів можна розділити між усіма жителями громади. 20, 50, 100, 200 гривень. Так робиться у всьому світі. І якщо людина дала 200 гривень, вона має розуміти, для чого; їй потрібно пояснити. Навіщо кафе, ресторан, готель у Козельщині — людям легше зрозуміти, ніж потребу в музеї. І коли всі люди, нехай навіть по 200 гривень, скинуться, вони зрозуміють, відчувають, навіщо. Саме таким чином будувалися усі великі проєкти у світі.

— **Ходять чутки: він вклав у це приміщення гроші, тож згодом викупить його, забере, розжене штат працівників, поставить своїх... Наскільки це відповідає дійсності?**

— Тут є дві площини — юридична і ціннісна. Юридично я не маю права створювати тут щось інше, крім освітньо-культурного простору, тобто бібліотеки.

Ідея Благодійного фонду виникла саме з бібліотеки. Фактично для всіх моїх благодійних проєктів, які я реалізовував до цього, не потрібен був фонд як юридична особа, бо ми не взаємодіяли напряму з владою. Підтримувати фонд — це дорого. Реєстрація, працівники, офіційна зарплата, податки... Мій фонд зареєстрований принципово у Козельщині. Банківський рахунок — принципово у місцевому Полтавабанку. Це був перший зареєстрований у районі фонд. Складно було реєстратору, бо вона такого ще не реєструвала. Складно було й банку. Адже фонд — це неприбуткова організація і має певну специфіку. Тепер уже банк має досвід роботи з такими видами рахунків, з такими клієнтами.

Ми створили нову, правильно зареєстровану юридичну особу. Вона мала через конкурс орендувати приміщення (яке перебуває у комунальній власності), укласти відповідний договір. А далі потрібно взаємодіяти з бібліотечною системою та бібліотекарями. Треба з повагою ставитися до їхнього життєвого досвіду, надбань і при цьому якимось їм допомогти. Та знову запитання: вони ж не просили про допомогу!

Бібліотекарям зараз працювати складно. Бо це інші умови, навантаження, література. Тож ми зараз із розуміння ставимося до такого болючого процесу змін і допомагаємо навчатися.

Я не маю юридичного права когось звільнити і взагалі щось змінювати в бібліотечних кадрах. Бібліотекарі працевлаштовані не в нашому фонді, отже, ми ніяк не можемо їх звільнити. Але ми докладемо усіх зусиль, аби працівники бібліотеки розвивалися, і реагуватимемо на їхні потреби самовдосконалення, допомагатимемо їм навчанням, упровадженням систем, автоматизацією процесів, щоб одна людина змогла обслуговувати максимальну кількість читачів, заходити в інтернет, бути онлайн. З часом

стане легше, але має пройти певний період трансформації, звикання до нових умов.

Стосовно приватизації цього приміщення. Якби я хотів щось приватизувати, то однозначно не вибрав би таке проблемне приміщення. Бо будівлі близько сотні років, її потрібно постійно підтримувати. Простіше було за ці гроші збудувати щось нове поряд. Але для мене цінністю було зберегти це історичне приміщення, його стіни. Ми спеціально залишили стару цеглу, відкрили цегляні стіни, зберегли ліпнину, щоб було видно, що це не просто бібліотека — це будівля з історією, якої ми не знаємо достеменно. Ми знайшли, наприклад, цеглинку, яка датована 1886 роком! Які тут були люди, події?.. Яка історична важливість цієї території? Ось де наше коріння, фундамент, на якому ми стоїмо...

Сьогодні ми стали часто вживати слова «спонсор», «спонсорство», «меценат» і «меценатство». Не замислюючись над їхнім сенсом. Тож наведу визначення Вікіпедії.

«**Спонсорство** — діяльність як фізичних, так і юридичних осіб, з метою отримання якої-небудь матеріальної вигоди або прибутку для себе, або в обмін на рекламу. Спонсор — індивідуум або група, яка забезпечує підтримку, подібну до благодійника. Проте, на відміну від благодійності, спонсорства не носить безкорисливого характеру. Спонсорство може бути договірним, обмінюватися на рекламування з метою популяризації товару або юридичної особи. Спонсор може забезпечувати купівлю або оренду устаткування для відомого спортсмена або спортивної команди в обмін на демонстрацію його торгової марки на екіпуванні цього спортсмена або команди. Спонсор тим самим заробляє рейтинг, а підтримуваний заробляє гроші або інші матеріальні вигоди. Цей тип є популярним інструментом спонсорства в таких сферах як спортивні змагання, мистецтво, засоби масової інформації і добродійність.»

«**Меценатство** — добровільна безкорислива діяльність фізичних осіб у матеріальній, фінансовій та іншій підтримці набувачів благодійної допомоги. Меценатство розповсюджується на фінансову підтримку закладів культури й освіти, заснування нових театрів, галерей мистецтва, нових навчальних закладів, підтримку мистецької діяльності акторів, поетів, художників тощо.»

Багато людей плутають поняття спонсорства й меценатства, вважаючи їх синонімами, а то й узагалі ототожнюють їх. Але суть, як бачимо, — зовсім різна.

Яке з цих понять застосувати до феномену Миколи Сушка?

Час покаже. А щоб розібратися, що тут до чого, просто завітайте до бібліотеки в Козельщині, станьте її постійним відвідувачем. Знайдіть тут свою «нішу».

Микола Сушко (у центрі) із колективом Козельщинської бібліотеки

